

N A S Z A N Ę N K A

1. Móna^{1/} Tónę^{2/} chca żenic,
chcá żenic, chca żenic,
Nenka nie chca pozwôlic,
pozwôlic, pozwôlic:
Jo ce babo, jo ce babo,
jo ce babo udęszę^{3/}.

2. Nasza Nęnka rzejła nié,
tej też nié, tej też nié.
A jak nęnka rzecze jo,
tej też jo, tej też jo,
jo ce babo, jo ce babo,
jo ce babo węgędle^{4/}.

3. Móna Tónę tak kocha,
tak kocha, tak kocha,
że z miłosce umiéra^{5/},
umiéra, umiéra.
Móna Tónie, Móna Tónie
o tym wszetcim powiêda^{6/}.

1/ Móna - Monika
2/ Tóna - Antoni
3/ udęszę - uduszę

4/ węgędle - wylechcę
5/ umiéra - umiera
6/ powiêda - skarży się